

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı: 93 - 25 Kuruş

22 - Şubat - Çarşamba - 1950

BABA! SAATTE TAM
YÜZ ALTMİŞ KİLO-
METRE YAPTIM!

MİLÂNODA BÜYÜK EVLERİN BİRİNDE
SAAT BEŞE DOĞRU.

BU HABERİNİ HİÇ TE BE-
ĞENMEDİM PAVLO.. SEN
KAFANI GÖZÜNÜ PATLATMAK
İÇİN YENİ BİR VASİTA BUL-
DUN DİYE SEVİNECEK MİYİM
SANIYORSUN? DAHA MÜHİM
ŞEYLERLE UĞRAŞMALI-
SIN OĞLUM.

OTOMOBİL ZATEN MÜ-
HİM ŞEY BABA.. İNSA-
NIN MESAFEYE KARŞI
ZAFERİNİ TEMSİL EDER.
NASIL, RESİM RUH SA-
HASINDA İNSA-
NIN.....

BIRAK BU SAÇ-
MALARI.. İNSANIN
EN BÜYÜK ZAFE-
Rİ YUVA KURMAK
VE ONU YAŞAT-
MAKTIR. SEN BU-
NU DÜŞÜNMEĞE
BİLE YANAŞMI-
YORSUN..

ARADIĞIM KADIN

PAVLO'NUN DUDAKLARINDA ACI BİR TEBESSÜM BELİRDİ.

ARADIĞIM KADINI BULAMIYORUM.
KABAHAT BENİM Mİ? GÖRDÜKLERİM
O KADAR YAVAN VE MANASIZ ŞEYLER
Kİ.. OTOMOBİL VE RESİMLERLE UĞ-
RAŞMAYI TERCİH EDİYORUM.

DEMER BU GİDİŞLE TORUNUMU
SEVEMEDEN GÖÇÜP GİDECEĞİM.
DOĞRUSU BİR BABA İÇİN GÜZEL
BİR MÜKÂFAT.

SANA BU ZEVKİ TATTIRAMADIĞIM
İÇİN ÇOK ÜZGÜNÜM BABA.. BEN A-
LACAĞIM KADININ TAMAMİLE RUH VE
KALP OLMASINI İSTİYÖ-
RUM.. BÖYLELERİ VAR
MI ACABA?

ORASINI BİL-
MEM.. YALNIZ
BANA "DEDE" Dİ-
YEN İLK TORUNU.
MA FABRİKAMI BA-
ĞIŞLIYACAĞIM.

SABRET BABA! O DA OLUR
HELBET.. BACAĞIN NASIL? YİNE
AĞRIYOR MU?

ÇOK FENA.. BİR
ADIM BİLE ATTIR
MIYOR BANA..
BU GİDİŞLE
FABRİKAYI EV.
DEN İDARE
ETMEM İÇAP
EDECEK..

PEKİ NEDEN KENDİNE
BİR YARDIMCI BULMU
YORSUN? BU GİDİŞLE
İFLÂS EDECEKSİN..

AFERİN KÜÇÜK BEY. BU DİK.
KATİNE TEŞEKKÜR EDE
RİM. BİR ELİNİZİN FIRÇA.
LARDA ÖTEKİ ELİNİZİN
DE DİREKSİYONDA OL.
DUGUNU GÖREREK LÂ.
ZİM GELEN ŞEYİ YAPTIM

ERTESİ SABAH PAOLO
GEÇ KALKTI. ANNESİNİ
KÜÇÜK YAŞTA KAYBETMİŞ
OLAN BU DELİKANLIYI PRO.
FESÖR SEZAR VİLLORİ BİRAZ
SİMARİKÇA BÜYÜTÜLMÜŞTÜ.
YEGANE MEĞGALESİ RESİM VE
OTOMOBİLDİR. BABASININ İLÂÇ
VE KİMYEVİ MADDELER FABRİ
KASIYLA HİÇ ALÂKADAR DEĞİL
DİR. TİCARET VE SANAYİDEN HOŞ.
LANMAMAKTADIR.



ROZARYO! BEN SANA
ATELYEMDE BİR ŞEYE EL
SÜRME DEMEDİM Mİ?

BEN EL SÜRMEDİM
KÜÇÜK BEY.. İHTİMAL
MATMAZEL MATİLD
KARIŞTIRMIŞTIR ON
LARI..

PAOLO SÜRATINI ASTI. BABASI KADIN YERİNE BİR ERKEK HİZ.
METÇİ ALSAYDI DAHA İYİ OLURDU.

MÜSAADENİZLE.. BUYRUN. MATMAZEL
MATİLD SİZ MİSİNİZ



GÜNAYDIN MATMAZEL..
SİZİ ÇAĞIRTMAMDAKİ MAKSAT ATEL
YEMDE HİÇBİR ŞEYE EL SÜRÜLMEME.
SİNİ SÖYLEMEKTİR. BUNA BİLHASSA
DİKKAT ETMENİZİ İSTERİM.

MESELÂ SEHPANIN
YERİNİ DEĞİŞTİRMİŞ
SİNİZ..

BUNU RENKLER BOZULMA.
SIN DİYE YAPTIM. ROZARYO
PENCEREYİ AÇMIŞTI. GÜNEŞ
RENKLERİ BOZAR EFENDİM.



A M A N S I Z

Nakleden: N. Yeğınobalı

Alec'in kuvvetli kolu ve kulaklarında Alec'in müşfik sesi vardı :

— «Korkmayın, Mr. Webb, birşey-
cik olmadı. Yaranız filân yok. Haydi
şu Burbonu için, biraz kendinize gelirs-
niz.»

Dudaklarına bir şarap bardağı uzat-
mışlardı. Yarı baygın bir halde bulunan
Judson Webb başını hafifçe kaldırdı ve
bardağın içindekileri sonuna kadar içti.

Dışarda borular berrak güz güneşinin
altında uzanıyordu. Ağaçlar çılgın
bir renk kumkuması halindeydi ve
durgun havada kuru yapraklarla nemli
toprağın kokusu vardı.

Av kulübesinin kapısı yarı açıktı ve
içerde Judson Webb'in dolap başında
durduğu görülebiliyordu. Bu dolapta
Judson Webb silahlarını, oltalarını ve
içkilerini saklardı. Bu, onun hususî do-
labıydı. Karısı bile bu dolaba elini sü-
remezdi. Zira Judson Webb şahsî mal-
larına dokunulmasından nefret ederdi.

Judson Webb içki şişelerinin durdu-
ğu rafa bakıyordu. Yüzündeki ifade ve
dudaklarındaki gülüş son derece nahoş-
tu. Raftaki bütün şişeler dolu ve açıl-
mamıştı. Sadece en önde ancak yarı ya-
rıya dolu olan Burbon şişesi duruyor-
du. Şişenin yanına, gayet davetkâr bir
edayla bir şarap bardağı konmuştu.

Judson Webb Burbon şişesini alarak
raftan indirirken karısı öbür odadan
seslendi.

— «Benim işim bitti, Judson. Eşya-
lar hazır. Alec daha gelmedi mi?»

Alec biraz uzakta bir yerde oturu-
yordu ve şehre dönen sayfiyecilerin ev-
lerine, av kulübelerine göz kulak olur-
du. Judson,

— «Gölden sandalları çıkarıyor,
dedi. «Nerdeyse gelir.»

Marcia Webb elinde bir bavulla o-
daya girdi. Kocasının elindeki şişeyi gö-
rünce hayretle duraladı.

— «Judson!» dedi. «Sabahın saat
onunda içki mi içiyorsun, yoksa?»

Judson gülererek, «Günahımı alıyori-
sun, elmasım,» dedi. «Şişeyi boşaltmı-
yorum. Bilâkis şişenin içine birşeyler
koyuyorum.» Elini açtı ve avcunun için-
de duran iki beyaz tableti karısına gös-
terdi. Marcia'nın gözleri korkuyla kı-
sıldı. Kocası konuşurken sesine böyle bir
ifade geldi mi hayra âlâmet değildi.
Marcia onun bu ifadesinden korkar ol-
muştu.

Judson Webb sözüne devamla, ge-
çen kış bu dolabın kilidini kırıp da iç-
kilerini çalan adam herhalde bu sene
de biz gider gitmez talihini deneyecek,»
dedi. «Ama bu sefer benim dolabıma e-
lini sürdüğüne pişman olacak!»

Marcia Webb sarardı ve Judson'un
tabletlerini şişeye atışını seyrederken
göğsü hızlı hızlı inip kalkmağa başladı.
Nihayet kısık bir sesle,

— «Nedir o attıklarım, Judson?» di-
ye sordu. «İçeni hasta edecek bir şey
mi?»

— «Hem de nasıl hasta!» Dost
Burban'un düşman bir ilaç haline gel-
mesi Judson'a büyük bir zevk veriyordu.
«Bunun verdiği hastalığa henüz çare
bulunmamıştır!» Şişenin tıpasını hınçlı
bir tavırla kapattı. Sonra sırtarak,
«Herşey hazır!» dedi. «Şimdi Bay Hır-
sız buyurabilir. Bu sefer içtiğini helâl
edeceğim.»

Karısının yüzü solmuştu.

— «Yapma, Judson. Feci bir şey bu...
Cinayet!»



Maria sordu: «Judson, sabahın saat onunda içki mi içiyorsun yoksa?»

Judson haşın bir sesle, «Evime zorla
giren bir hırsız vurduğum zaman ka-
nun buna cinayet demiyor,» dedi. «Ken-
di malımın içine fare zehiri atmama da
herhalde karışamaz. Keyfim değil mi?»

Marcia, «Vaz geç, Judson,» diye yal-
vardı. «Kanun hırsızlığı ölümle cezalan-
dırmaz. Sen ne hakla...»

Kocası onun sözünü kesti: «Kanun
bana vız gelir. Kendi malımı korumak
mevzuubahis olduğu zaman ben kendi ka-
nunlarımı kendim yaratırım.»

Kadın, «Ama bu okadar mühim bir
şey değil ki!» dedi. «Biraz içki çalmış-
lar. Her halde kır gezintisine çıkmış bir-
kaç çocuktur. Hakikî bir hırsızlık yap-
mamışlar ki!»

Judson, «Mesele onda değil,» dedi.
«Beş dolarımı çalmaları da bana beş
yüz dolarımı çalmaları kadar hırs ve-
rir. Hırsız metelik de çalsa, binlik de
çalsa gene hırsızdır.»

Kadın münakaşa etmenin beyhude
olduğunu biliyordu. Judson Webb eski-
den beri amansızdı. Kendisine hoşnut-
suzluk veren büyük, küçük her şeyi aynı
amansızlıkla cezalandırırdı. Marcia i-
çini çekerek kapıya doğru yürüdü.

— «Ben gideyim de Alec'in karısı-
yla çocuklarına veda edeyim,» dedi. «Siz
beni oradan alırsınız.»

— «Peki, güzelim. Sakın bu mese-
le yüzünden kendini boş yere üzme. Kıs-
met ne ise o olur.»

Marcia cevap vermeden ilerledi. A-
lec'in karısına Burbon şişesinden bah-
setmeğe karar vermişti. Hırsız dahi ol-
sa herhangi bir insanın o şarap şişesin-
deki ölüm tuzağına yakalanmasına içi
razı olamazdı.

Judson Webb tam dolabı kapıyaca-
ğı sırada kurusun diye dışarı bıraktığı
çizmelerini hatırladı. Onları almak için
dışarıya çıktı.

Alec gölden doğru geliyordu. Uzak-
tan elini salladı. Ona bakayım derken
Judson kaypak bir dalın üzerine bastı
ve ayağı kaydı. Düşerken başı merdive-
nin kenarına çarptı.

Bir kaç dakika sonra Judson Webb
kendine gelmeğe başladı. Omuzlarında

TÜRK KORSANLARI

Aptullah Ziya Kozanoğlu



Kızıl Tuğ, Patronahılar, Kolsuz
Kahraman, gibi en çok okunan ta-
rihi Türk romanlarını yazan Aptullah
Ziyanın bu ölmez eseri 4. baskısını
yaptı. Resimli 410 sayfa, 250 kuruştur.

**BİNBİR
ROMAN**

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini ifaiyen idare

eden TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

Ben, "Eğer burada bir gürültü çıkarsa bu lüks müşterilere ve da etmek zorunda kalacaksınız" dedi. "Kadınlar değil ya, herifler. Bilhassa sevgili dostumuz Star Viley."

— "Yoksa bu işin Bedbaht Ruhlar..."

— "Aman sus, geliyorlar!"

Bu sırada otomobilden inenler kapıdan içeriye girmişler ve merdivene doğru yönelmişlerdi. Jim Bagot onların yukarıya çıkmalarına mâni olmak için hemen ilerledi. Üzerinde âdeta komik kaçan bir ciddiyet vardı.

Perry Larkin tek gözlüğünü sıkıştırdı ve kapıdan girenleri, birer birer süzdü.

İlk önde Mrs. Ripley Halsted'le kızı Ancelika geliyordu. Arkalarında ise yedi erkek vardı: Mr. Halsted, oğlu Vernon, Star Viley, Harrington Çeyz, Mason Nort, oğlu Vintrop ve Çeyz ve Viley'in Meksikadaki mümessilleri Kranmor.

Jim Bagot şişman ellerini uğuşturarak;

— "Affedersiniz, bayanlar baylar, fakat şu tarafa buyurun" dedi. "Biz de sizleri bekliyorduk. Hepimizi birden alâkadar eden küçük bir mesele var da! İsterlerse bayanlar da buyursunlar. Biraz sonra birkaç bayan daha gelecek, nasıl olsa."

Bütün kafiye şaşırıp kalmıştı. Hepsisi de merak içinde, fakat hiç ses çıkarmadan içeriye daldılar. Larkin'i tanıdılar ve kendilerine göre az veya çok samimiyetle selâmladılar.

Jim koşup koşturuyor ve hepsine sandalye getiriyordu. Bu kargaşalık arasında bir grup üniformalı adamın yarı açık kapıdan içeriye girdiklerini ve pencerelerle kapıyı tuttuklarını kimse farketmedi. Bu adamların yarısının üniforması Meksika polisinin üniforması, yarısının üniforması da Birleşik Devletler polisünün üniformasıydı.

Onların mevcudiyetini ilk farkeden Star Viley oldu. Dudaklarından kopmak üzere olan küfrü zorlukla bastırarak sual sorar gibi Jim Bagot'a döndü.

Jim yalancı bir saflıkla cevap verdi:

— "Bunlar fazlalık şahit" diye izahat verdi. "Amerika Birleşik Devletleriyle aynı zamanda Meksika hükûmetini temsil ediyorlar. Demin size bahsettiğim küçük mesele mahiyet itibarıyla biraz milletler arası bir manzara arz ediyor da efendim. Bir şey mi dediniz, Mr. Viley?"

Viley yüksekten bir öfkeyle, "Siz sussanız da bir şeyler söylesem" diye cevap verdi. "Bu işlerin manası nedir?? Bizim bu heriflerle ne işimiz var?"

Ripley Halsted sükûnetle araya karıştı:

— "Sakin ol, Star" dedi ve otel sahibine döndü. "Bizi buraya toplanmanızın sebebini söyler misiniz, Mr. Bagot? Bekliyoruz."

Jim ellerini açtı.

— "Vallahi, biz de bekliyoruz, bayım. Ama durun! İşte geldi bile!"

İçerdekilerin haberi olmadan kapıda bir tek araba durmuş ve içinden narin, âşina bir kız atlamıştı. Onu ve yanındaki iki erkeği gören Star Viley ikinci bir küfür daha bastı.

Yeni gelen üç kişi bir an kapıda duraladılar. Sonra genç kız başındaki geniş, hasır şapkayı çıkardı. Odaya önce müthiş, gergin bir sükût indi sonra Ancelika'nın hafif bir feryadı andıran tiz sesi bu sessizliği yırttı.

— "Vilâ... o sahte..."

— "Hayır!"

Genç kızın yanındaki erkeklerin ikincisi olan Körn Tod odanın ortasına doğru ilerlemişti.

— "Mr. Nort, siz Vilâ Moris'i arayıp bulmağa memur edilmistiniz



Aşk ve Macera Romanı: 33

değil mi? İşte ben de size dünyadaki yegâne ve hakiki Vilâ Moris'i geri getirdim. Kapıda gördüğünüz şu kızın Vilâ Moris olduğuna dair elimizde reddi imkânsız deliller var."

— "Ne diyorsun, Körn?" Toinbalak avukat iki elini birden uzatarak kapıya doğru ilerledi. Gözleri sevinçten parlıyordu. "Vilâ, sevgili kızım, bu işe ne kadar sevindiğimi tasavvur edemezsin! Demek elinizde deliller de var. Fevkalâde, yavrum, fevkalâde!"

yayarak durdu. Öbür eli perdesüsünün cebindeydi. Odadakileri birer birer süzdü. Sonra;

— "Hikâyemin başlangıcı çok eskidir" dedi. "Ama canınızı sıkacağımı zannetmiyorum. Çünkü beni, sizi, hepimizi ve bilhassa Bedbaht Ruhlar Gölünü çok yakından alâkadar ediyor."

Gene susarak odadakilere baktı. Kimseden ne ses, ne de bir çıt görünce sözüne devam etti:

— "Eski dostlarımın, hakiki dostlarımın da burada bulunmasını ri-



İçinden narin, âşina bir kız atlamıştı. Onu ve yanındaki iki erkeği gören...

Bir an kimseden ses çıkmadı. Halsted'ler beyinlerinden vurulmuş gibi duruyorlardı. Harrington Çeyzin rengi biraz solmuştu. Yalnız Star Viley gözlerinde ve dudaklarında çirkin bir alayla, sükûnetini muhafaza ediyordu.

Sonra Ripley Halsted, Vernon ve Vintrop birbirine karışan sevinç sayhalarıyla kızın etrafını aldılar. İren Halsted de ona doğru birkaç adım attı fakat Vilâ elinin bir işaretleriyle onları durdurdu ve etrafındaki erkeklerin sandalyelerine oturmalarını söyledi.

— "Müthiş bir konuşma sahnesi değil mi?" dedi. "Çok dokunaklı bir manzara, değil mi?" Gülmüşüyordu. Ama tebessümünde ve gözlerinde tehlikeli bir ifade vardı. "Hepinizin burada, bir arada olduğunuzu seviniyorum. Çünkü size bir hikâyeye anlatacağım. Bir masal. Ama bu masalın anlatılması uzun sürecek. Onun için ikinci bir defa anlatmak zorunda kalmayı istemiyorum."

Bir dirseğini bar tezgâhına da-

ca ettim zira hakikati onların da öğrenmelerini istiyordum.

"Bedbaht Ruhlar Gölünün efsanesini hemen hepiniz bilirsiniz. Mr. Peri Larkin bu efsaneyi Ben Halok'dan işitmiş ve gölü bulabilmek için buraya Körn Tod'u göndermiş. Efsaneyi Mr. Çeyz de duymuş ve aynı maksatla ortağı Star Viley'i göndermiş. Ama ben efsaneyi gölün ilk İspanyol sahibinin soyundan gelen bir kadından dinledim. Bu kadın aynı zamanda gölün nerede olduğunu bilen yegâne insandı. Yani Juana Reyes, Tia Juana meşhur Dolores'in babası Senyor Reyes'in soyundan gelme bir kadındı. Gençliğinde aynı ismi taşıyan bir kuzeniyile evlenmiş. Şimdi ise dünyada sakat torunu Jose'den başka kimsesi yoktur."

"Babam, yani Centilmen Ceof sihirli göl efsanesine inanmazdı. Ama ben Tia Juana'nın doğruyu söylediğine itimat ederdim."

"Haydut El Negrito son defa dağlardan indiği zaman onun bu

ziyaretinin önceden beyaz bir adam tarafından tertip edildiğini öğrendim. Bu adamın bütün maksadı buraya Birleşik Devletler ordusunu getirmekti. Birleşik Devletler araya karışsın diye Küçük Zenciye Limasito'yu yakıp yıkmalarını, insanları koyun keser gibi kesmesini söylemişti ve bu iş için hayduda para vermişti. İşte bu soysuz, bu odada, bizim aramızdadır."

— "Vay canına!"

Jim Bagot yüzü öfkeden kararak yerinden fırlamıştı. Ben Halok'la Henri Bezli de hiddetle homurdandılar. Fakat Vilâ onları susturdu.

— "Maalesef ondan intikamımı zı kendi elimizle alamıyacağız" dedi. "Gerçi bu kaatili başka ellere teslim etmek güç bir şey, ama kanuna boyun eğmeğe mecburuz." Kelimeleri hakiki ve samimi bir esef ifade ediyordu. "Ben bütün hayatımı bu adamı yakalamağa vakfedeceğime, babamın aziz hatırası üstüne ant içtim. Onun işlediği cürme şahit olan vardı. Fakat bir tek şahit yetmezdi. Ben onu kapana kısırmak için var gücümle çalışmağa ve bu işte daima yalnız yürümeğe karar verdim."

"Babamın ölümünden sonra Mavi Zar satıldı. Jim Bagot onun parasını bana verdi. Fakat ben intikam plânım için bu paranın yetmeyeceğini biliyordum. O adamı alt etmek için uzun ve sinsi bir mücadeleye lızımdı. Onun için de benim bol paraya ihtiyacım vardı. Düşündüm, taşındım. Aklıma Bedbaht Ruhlar Gölü geldi. Bu göl bir petrol kuyusu olarak işletilirse alınacak kâr herhalde muazzam olacaktır."

"Mr. Nort'un Limasito'ya gelmesinden evvel Tia Juana beni Göle götürdü. Şimdiye kadar hiç kimse bu gölü bulmağa muvaffak olamamıştır. Ama Tia Juana'da Bedbaht Ruhlar gölünün yerini gösterir bir harita vardı. Göl, Trevino isimli bir Meksikalının arazisi üzerindeydi. Kullanılmıyan bir yerde. Mavi Zar'ın parasıyla tarlayı satın aldım ve Tia Juana'nın ismine geçirttim. Kârı yarı yarıya paylaşacaktır. Zavallı ihtiyarcık! Zaten kâr filân istediği yoktu. Sadece dedelerinin toprağına sahip olmak istiyordu."

"Mr. Nort bana bir servet sahibi olduğumu söylediği zaman önce hiç aldırış etmedim. Mevki ve servetin benim gölümde beş paralık kıymeti yoktur. Ama sonra intikam plânım için paranın ve mevkiimin çok faydalı olacağını düşündüm ve Dr. Nort'un teklifini kabul ettim. Servete ve isme şimdi eskisinden daha az ehemmiyet veriyorum. Ama mademki benim ismimi ve şöretimi elimden sahtekârlıkla almağa çalıştılar, onlar için çarpışmak boynuma borçtur. Ama istersem sonradan ismimi de paramı da ayaklarımın altına alıp çiğnerim, o başka!"

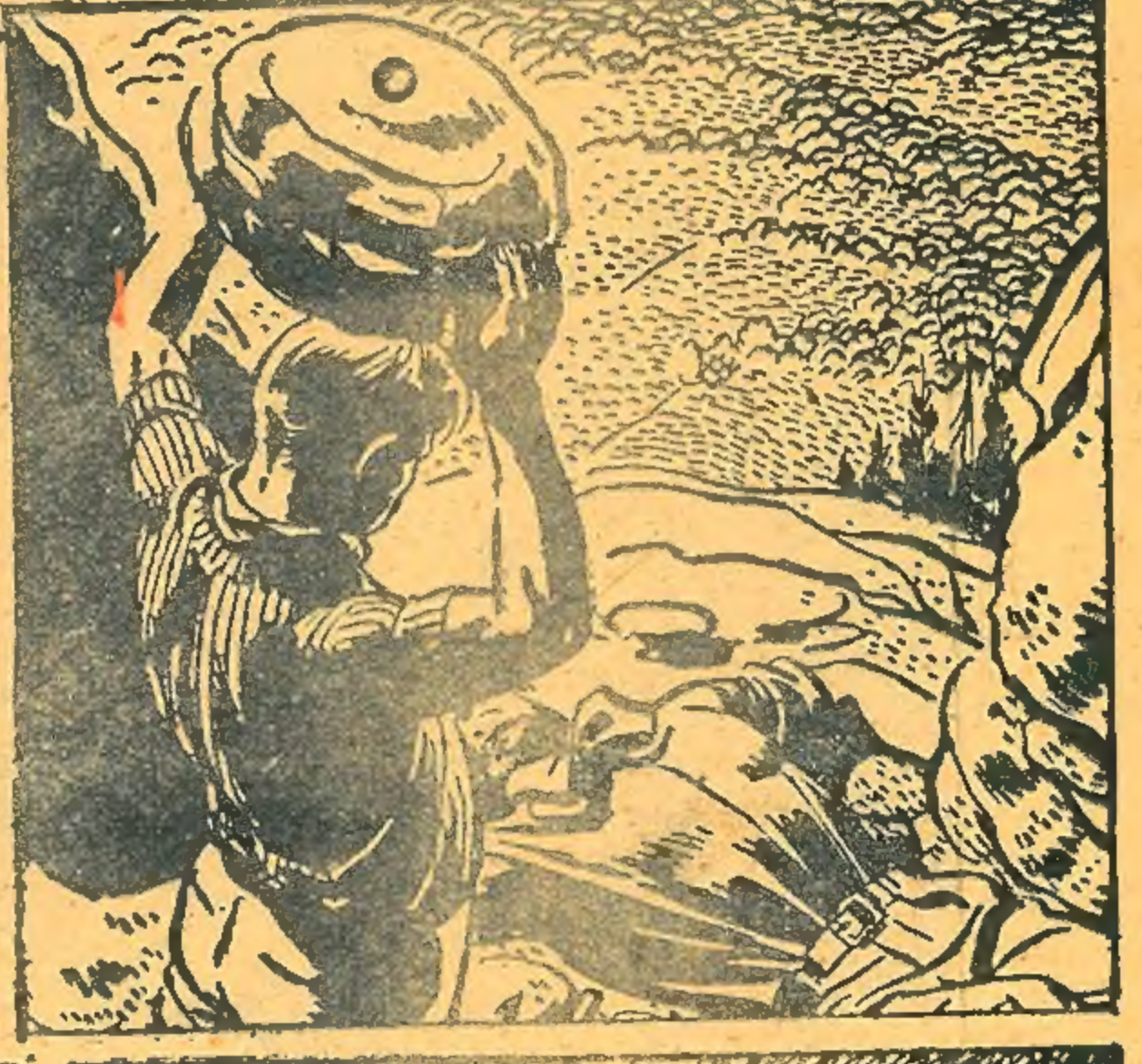
"Moris ismimin beni New Yorka, düşman olduğum, diş biletiğim aadın muhitine götüreceğini biliyordum. Para da intikamımı daha çabuk ve daha kolaylıkla almama yarıyacaktı. İşte New York'a gitmeğe sırf bunun için razı oldum. Oraya, o yeni ve yabancı dünyaya gittiğim zaman da gayemi hiçbir zaman unutmadım."

"Teferruatlı bir plânım yoktu. Ama yirmi bir yaşıma dolduruncaya kadar sabretmeğe karar vermiştim. O zamana kadar Tia Juana'yı da Bedbaht Ruhlar Gölüne sahip oluşumu da gizli tutacaktım. Rüştümü ispat edip te servetimi kayıtsız şartsız geçirdiğim zaman dönecek ve babamın kaatili saydığım alçakla sonuna kadar mücadele edecektim."

"Tia Juana ile Jose'yi de beraberimde New York'a götürdüm. (Arkası 14. sayfada)



NAT PINKERTON





Ben senin için her şeyi yaparım sevgi ilim. Yarından tezi yok başlayacağım!

SOSYETE KIZI

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Jerry Vance arkadaşlarının kendisine, evlenmeden önce söylediklerini şimdi tekrar işitiyor gibiydi. Hepsisi: "Jane, bir sosyete kızıdır, demişlerdi. Partiden partiye koşup gününü gün etmekten başka bir şeyi ne düşünebilir, ne de bilir. Onun bir ev kadını olması bize imkânsız gibi geliyor."

Jerry'de onlara: "Evet, Jane belki çok neşeli bir kız, diye cevap verdi. Fakat bu onun modern olmasından ileri geliyor. Her ne kadar şimdi yemek pişirmesini bilmiyorsa da bunu nasıl olsa günün birinde öğrenir."

Jerry'nin onunla her şeye rağmen evleneceğini anlayan arkadaşları sadece omuz silktiler ve delikanlı aklına eseni yaptı.

Çok geçmeden tanıdıklarının haklı olduklarını anlayıverdi. Jane hoppalığını kaybetmek bir yana dursun, her gün biraz daha modernleşmeğe başlamıştı. Jerry'yi de beraber sürükleyerek salon-dan salona dolaşıyor, gece gündüz birç oynuyor ve sokağa çıkmadığı zamanlarda da bütün dostlarını eve toplayarak ortalığın altını üstüne getiriyordu.

Jerry lüzumundan fazla sabırlı bir adamdı. Nihayet evlenmelerinden bir yıl kadar sonra, ılık bir yaz akşamı, mümkün olduğu kadar sakın görünmeğe çalışarak: "Buraya bak, Jane dedi. Bu partilerin dışarıda yemek yemelerin ve bütün çayların müdâvimi olmanın sonu gelmiyecek mi hiç?"

Uzun bir birç partisinden henüz dönmüş olan Jane aynasının önüne geçmiş, saçlarını fırçalıyordu. "Ne demek istediğini anlayamadım," diye cevap verdi.

Jerry devam etti: "Sen çok iyi bir kızsın, Jane. Çok beceriklisin de. Şey... Meselâ yemek pişirmesini bir dersen, onu da bezik veya birç gibi çabucak öğrenebilir misin acaba? Bana sorsan işe başladıktan bir iki gün sonra şehrin en değme ahçılarına taş çıkartacağına şimdiden yemin edebilirim."

Jane, kumral dalgali saçlarını fırçalamaktan bir an için vazgeçti. Deniz mavisi gözlerini hiç kırpmadan Jim'e dikmiş, bakıyordu. "Fakat, Jerry, dedi Biliyorsun ki ben şimdiye kadar hiç yemek pişirmedim."

"Ben evde pişirilen yemeklere bayılırım, Jane. Ne olursun, bir kerecik tecrübe ediver. Ahçılığı bir günde öğreneceğine kalıbımı basarım.."

Kız fırçayı masanın üzerine bırakarak: "Sahi mi? diye alâkalandı Yapabilir miyim dersin?"

"Helbette. Hem de bu suretle o ağzı kalabalık dedikoducuların çenelerini kapatmış oluruz."

Jane ayağa kalkarak kocasına sokuldu: "Ben senin için her şeyi yaparım, sevgilim, dedi. Yarından tezi yok he-

men başlayacağım. Şehrin en iş bilir ve dürüst ev kadınlarından biri olacağıma söz veriyorum. Bir de yemek kitabı alırsak hiç mesele kalmaz."

Ertesi sabah Jane erkenden uyandı ve ilk iş olarak kocasına üzümlü kekler pişirmek için hazırlığa başladı. Jerry'nin ağzı kulaklarına varıyordu. Gözlerinde muzaffer bir parıltı olduğu halde ve dudaklarının arasından neşeli bir şarkı mırıldanarak işinin yolunu tuttu. Jane de yeni vazifesiyle mağrur ve kocasını memnun edeceği için çok sevinçliydi.

Jerry'nin kendisinin yemek pişirmesini bile bilmediğini düşünmesine asla tahammül edemeyeceğini, her an biraz daha kuvvetle hissediyordu.

Çarşıya çıkmak için şapkasını giymeğe hazırlanırken, bir daha hiçbir toplantıya ayak atmamaya karar verdi. Ömrünü mutfakla oturma odaları arasında geçirecekti. Madem ki Jerry böyle istiyordu böyle olacaktı.

Akşama kadar havagazı ocağının önünde çalışıp durdu. Önüne yemek pişirmesini öğreten kitabı açmış, nefis kotletler hazırlamakla meşguldü. Bir yandan da Jerry'nin bunu tadar tatmaz nasıl küçük çocuklar gibi sevineceğini düşünerek içinin saadet olduğunu hissediyordu.

Fakat Jerry, ilk kotlet lokmasını dudaklarına yaklaştırmaya, yüzü allak bulak oluverdi. Hiç de sevinmiş, yahut memnun olmuşa benzemiyordu. Elini ağzına kapayarak lâvaboya koştu.

Ertesi akşam eve üzüntülü bir yüzle dönen Jerry, sofrada kendisini bekleyen kızarmış patatesli nefis köfteleri ve leziz peynirli makarnayı görünce hayretler içinde kaldı. Fakat şaşkınlığını karısına sezdirmemiye çalışarak:

"Sana söylemiştim, Jane, dedi. İşte nihayet bu işin de erbabı olduğun anlaşıyor. Arkadaşların hasetlerinden çatalayacak artık."

Kadın, sadece: "Yemeğimi beğendiğine çok memnun oldum, Jerry," diye cevap verdi.

"Beğenmek ne kelime! Hepsisi de fevkalâde olmuş doğrusu."

Karısıyla iftihar ediyordu. Göğsü kabarak oturma odasına geçti ve piposunu almak için ocağın yanındaki masaya doğru yöneldi.

Tam tütünü doldurmak üzereyken birdenbire durakladı. Kesenin yanında faturaya benzer bir kâğıt parçası duruyordu. İlgilerek okumağa başladı:

"Capital Lokantası. Eve iki kişilik akşam yemeği gönderilmiştir. Tutarı 2,5 dolar."

Jerry handiyse olduğu yere yıkılıverecekti. Güçlülükle kendisini toplayarak piposunu yaktı ve hemen arkasındaki koltuğa çöktü. Onu herşeyden çok üzen, karısının kendisine yalan söylemesi olmuştu. Yemek filân düşündüğü yoktu artık.

Başını kaldırıncı Jane ile göz göze geldi. Kadın: "Birden bire rengin soldu, Jerry, diyordu. Hastalandın mı yoksa?"

"Hayır, Jane, bir şeye çok canım sıkıldı da.. İlk önce bu akşam yediğim yemeğin çok iyi pişirilmiş olduğunu zannemiştim ama midemi yokladıktan yanıldığımı anlıyorum. Hattâ öyle ki, bu günküler dün akşam ki kotleti bile arattılar bana..."

Jane'in gözleri büyüdü. "Jerry, diye mırıldandı. Dünkü yemeği sahiden mi daha çok beğenmiştin?"

"Sahiden karıcığım?"

Jane biraz daha yaklaştı. Jerry onun göz kenarlarında beliren damlaları fark edebiliyordu artık.

Kadın: "Jerry, dedi. Sana bir şey itiraf etmek istiyorum."

Jerry içini çekti, piposunu yaktı, ve arkasına yaslanıp bacaklarını uzatarak: "Anlat, bakalım, dedi. Seni dinliyorum..."



YEŞİL ŞAPKA



Nakleden: Leylâ BEKEM

nuşurdu yani... Bu konuşmaları ekseri şöyle nihayet bulurdu:

— Hayat bu, ne yapalım? Ölüm her vakit etrafımızda dolaşır. Allah bizi görünmez kazadan saklasın. Maa- mafi korkmanıza mahal yok. Hayat sigortasına güvenebilirsiniz. Ne dersiniz, hayatınızı sigorta edelim mi?

Yine bir gün Julius kısa bir seyahate çıkmıştı. Bir lokantada oturmuş hem kahvesini içiyor hem de bir günlük gazete okuyordu. Birden gözüne oldukça büyük yazılarla yazılmış bir ilân çarptı. Okudu, tekrar okudu. Allah Allah yanlışlamıştı. İşte burada resmen yazılı idi.

Paris modeli zümrüt yeşil şapkalı güzel kız. Seni bu akşam Urania Sinemasında bekliyorum.

Kan beynine fırladı. Bütün şehirde bir kendi karısının bu tip şapkası vardı. Bu şapkeyi Pariste balayında iken karısına almıştı. En yeni modellerden biri idi. Başka bir kadının bu tip bir şapkası olsun, imkân yoktu.

Hemen yerinden kalktı, bir taksiye atladı. İstasyona geldi. Trenin bir kompartimanında bir köşeye oturdu, içinden kurdu kurdu... Sigortayı unutmuştu. Kimseciklerle konuşmuyordu. Bütün yol boyunca yerinden bir defacık olsun kıpırdamadı. Sadece düşündü ve önüne baktı.

Tren istasyonda durur durmaz ilk atlayan o oldu. Düşündükçe içi biraz ferahlanıyordu. Karısı ona daha şimdiden ihanet edebilir miydi? Daha evleneli ne kadar olmuştu ki... Evvelâ meselenin iç yüzünü öğrenmeli idi. Önünden geçen tramvaya atladı. Atlarken az daha düşüp çığneniyordu. Araba bugün ne kadar da yavaş hareket ediyordu. Vatmana sinirlendi, biletiyi azarladı, ayağındaki kocaman nasıra basan kadına bağırды. Nihayet

evinin önüne varmıştı. Koşar adımla gidip kapıyı açtı. Hol, salon bomboştu. Ne hizmetçi ne de karısı evdeydi. Yatak odasına girip karısının dolabını açtı. Yeşil şapka ile en yeni empiresinin yerinde yeller esiyordu. Sirtından buz gibi terler iniverdi.

Sinemaya gitmekten başka çare yoktu. Kapıyı hızla kapadı bir taksi çağırdı, bindi Urania Sinemasına gitti. Film nihayet bulmak üzereydi. Birazcık bekledi nihayet seyirciler dağılmaya başladı. Birden taa uzaktan yeşil şapkeyi, empiresini farkettiler. Uğraştı, uğraştı fakat kalabalıktan ona bir türlü yetişemiyordu. Yanında gayet sık, sarı dalgali saçlı, uzun boylu bir erkek vardı. Julius ateş püskürüyordu. Hele onların bir taksiye binip gözden kaybolduklarını görünce... Julius boş yere bir taksi aradı... Hepsisi dolu geçip gidiyorlardı. Mecburen şansına küsüp evine yayan dönmeğe karar verdi.

Evine vardığı vakit sessizce kapıyı açtı, içeri girdi. Holde ilk gözüne çarpan şey masanın üzerindeki yeşil şapka oldu. Bunun üzerine ayaklarının ucuna basa basa yatak odasına yürüdü ve hızla kapıyı açtı.

Karanlıkta bir çığlık duyuldu. Ve o anda yanan lâmbalarla, bunu ikinci bir çığlık takip etti.

Julius olduğu yerde donup kalmıştı. Gördüğü manzara pek feci idi. Karısının elbise dolabının önünde karısı değil elbisesini değiştirmekte olan hizmetçisi kombinezonla duruyordu. Lâmbayı yakan karısı ise gri bir tayyör ve gri bir fötr şapka ile kapının eşliğinde baygın yatıyordu. Henüz eve gelmiş olmalı idi.

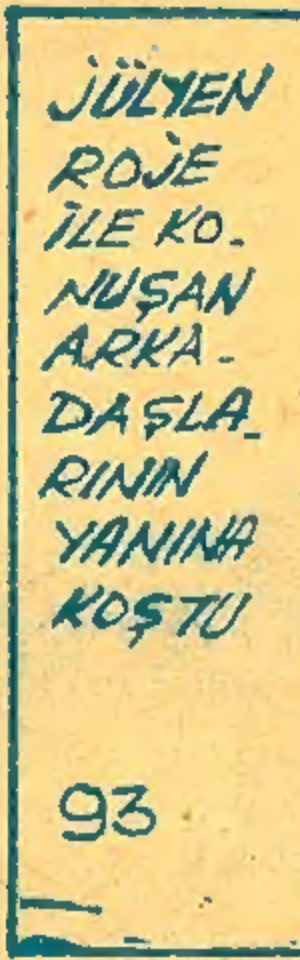
Kocası daha seyahatte bulunmak icabederken onu evde hizmetçisi ile beraber gören hangi kadın bayılmaz..

Hizmetçi o akşamdan sonra hanımın elbise ve şapkalarını kullanmaktan mahrum kaldı, çünkü ona daha o akşam yol verildi. Julius ise karısını inandırıcaya kadar akla kararı seçti..

GİZLİ VAZİFE !..



SAHİ Mİ ? BURA-
LARDA SAHİDEN
FRANSIZLAR VAR-
SA KURTULDUK
DEMERTİR.
DUR POLİ
ÇAĞI-
RAYIM



JÜLYEN
ROJE
İLE KO-
NUŞAN
ARKA-
DAŞLA
RİNİN
YANINA
KOŞTU

93



POL AĞABEY..
ROZİN.. ANNE
BAKIN ÇUKULA..
TA BUL DUM..
NE TATLI..



ÖYLEYSE BOP UZAK..
TA DEĞİLDİR.



İKİ AME-
RİKALI TAY
YARECİ
BULUŞ-
TULAR.
SEN HÂLÂ ÖLMEDİN
Mİ ?



ŞANSIMIZ VARMIS. BU AR-
KADAŞLARLA KARŞILAŞ-
TIK.. ALEN YOLU BİLİYOR
AMERİKALILARA GİDECEĞİZ.



EĞER YORGUN DEĞİLSENİZ
HEMEN YOLA ÇIKALIM.
YARIN BELKİ ONLARA
RASTLARIZ.



TAM SEKİZ SAATTİR ÇALI-
LIĞIN İÇİNDE YATIYORUM. HER
TARAFIM UYUŞTU. BİRAZ HA-
REKET EDELİM.



HAYDİ
YOLA
ÇIKA-
LIM.
NİŞANIM MIŞELİN..
YAPTIKLARINI ANLAT-
SAM. PARMAGINIZ AĞ-
ZINIZDA KALIR. BİZİ
İLE GELE-
CEK.



EYET.. BECE-
RİKLİ OLDU.
GÜ YÜZÜ-
DEN BEL-
Lİ ?
BU DA ANNEM..
TOPLAMA KAMPINDA
BULUNDU. DAYA-
NİKLİDİR.



YAVRUMU SEVİN
DİRDİĞİNİZ İÇİN
SİZE TEŞEKKÜR
EDERİM.. ZAVALLI
ALFRED'İN ÇUKU-
LATANIN YALNIZ
ADINI BİLİYOR-
DU.
SİZ AL-
MAN MI-
SİNİZ ?



ALLAH ALLAH! BEN
HEPİNİZİN DÜZ SARI
SAĞLARLA, MAVİ GÖZLE
RİNİZ OLDUĞUNU ZAN-
NEDERDİM. SİZ HIT-
LER CİMİSİNİZ ?
BİZE
HAKARET
EDİYORSUNUZ
NE SEFAİET
ÇEKTİK HAL-
BUKİ



HİTLERE TAP-
MARLA BUGÜN
KÜ HALE DÜŞ-
TÜNÜZ.
BUNU HERKESE
SÖYLEYİN, BANA
SÖYLEMEYİN..
BABAMI NAZİ DÜŞ-
MANI DİYE HAPİSE
ATTILAR. BÜTÜN
AİLEM BOMBAR-
DİMANDA ÖLDÜ.



LENA AĞLIYA-
RAK UZAK-
LAŞTI.
BU KADINA BU
KADAR SERT KÖ-
NUŞMAKLA HATA
ETTİM. BİR DAHA
DİKKAT ETMELİ-
YİM.



BİRAZ SONRA SUGU.
NU UNUTTUR-
MAK İÇİN



GOCUGU VERİN
BEN TAŞIYA-
YIM
NE ? BİR ALMANA
YARDIM MI ?



BURADA ALMAN
AMERİKALI DİYE
BİRSEY YOK. HA-
YAT KAY-
GASINAR
İYİLİĞİ
NİZE TE-
ŞEKKÜR
EDERİM



BU SİRADA JANİN'İN AYAGI
SÜRÜKTÜ. BAĞIRARAK DÜŞTÜ



NE OLDU ?
YARALANDINIZ
MI ?
TOPUĞUM SANCYOR..İN-
CNDİ Mİ NE ? YAZIK AR-
KADAŞLARIMA YÜK OLA-
CAĞIM.. SİZ GİDİN..



BEN SİZİ TAŞIRIM
MÜSAADE EDER-
SENİZ..



BU BİZİM YÜZÜMÜZDEN
OLDU. AMERİKALILAR BOM-
BALAYIP ARAZİYİ ÇUKURLAŞ-
TIRMASALARDI. BUKAZA OL-
MIYACAKTI. AFFEDİLMEMİZ
İÇİN EV-
LENELİM
MI ?
NE
DİYOR-
SUN ?
DELİR
DİN
MI SEN ?

ARKASI VAR

93

ROJE YARDIMINA
KOŞTU.

MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

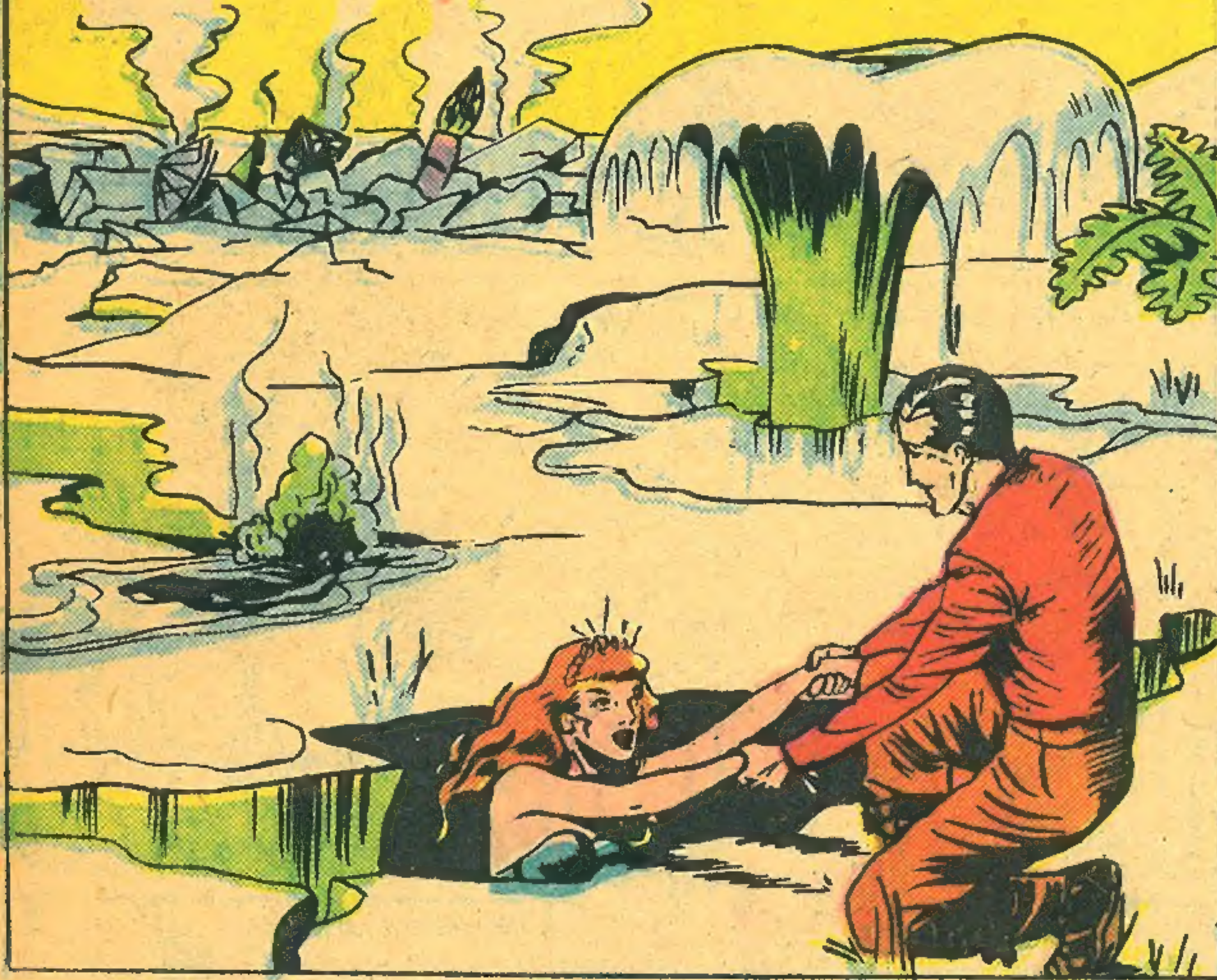
GÖZ KAMAŞTIRAN OYAKUT, ELMASLAR KUM GİBİ UFALANIYOR. EVLER ÇÖKÜYOR. BİLLÜR SOKAKLAR ÇATLIYOR, KAPLANLAR ÇILDIRIYOR..

ELMAS DÖŞEMELERİN ALTINDAN BÜYÜK GAYZERLER FISKIRIYOR. BİZİM KAHRAMANLAR CANLARINI KURTARMAK İÇİN KOŞUYORLAR..

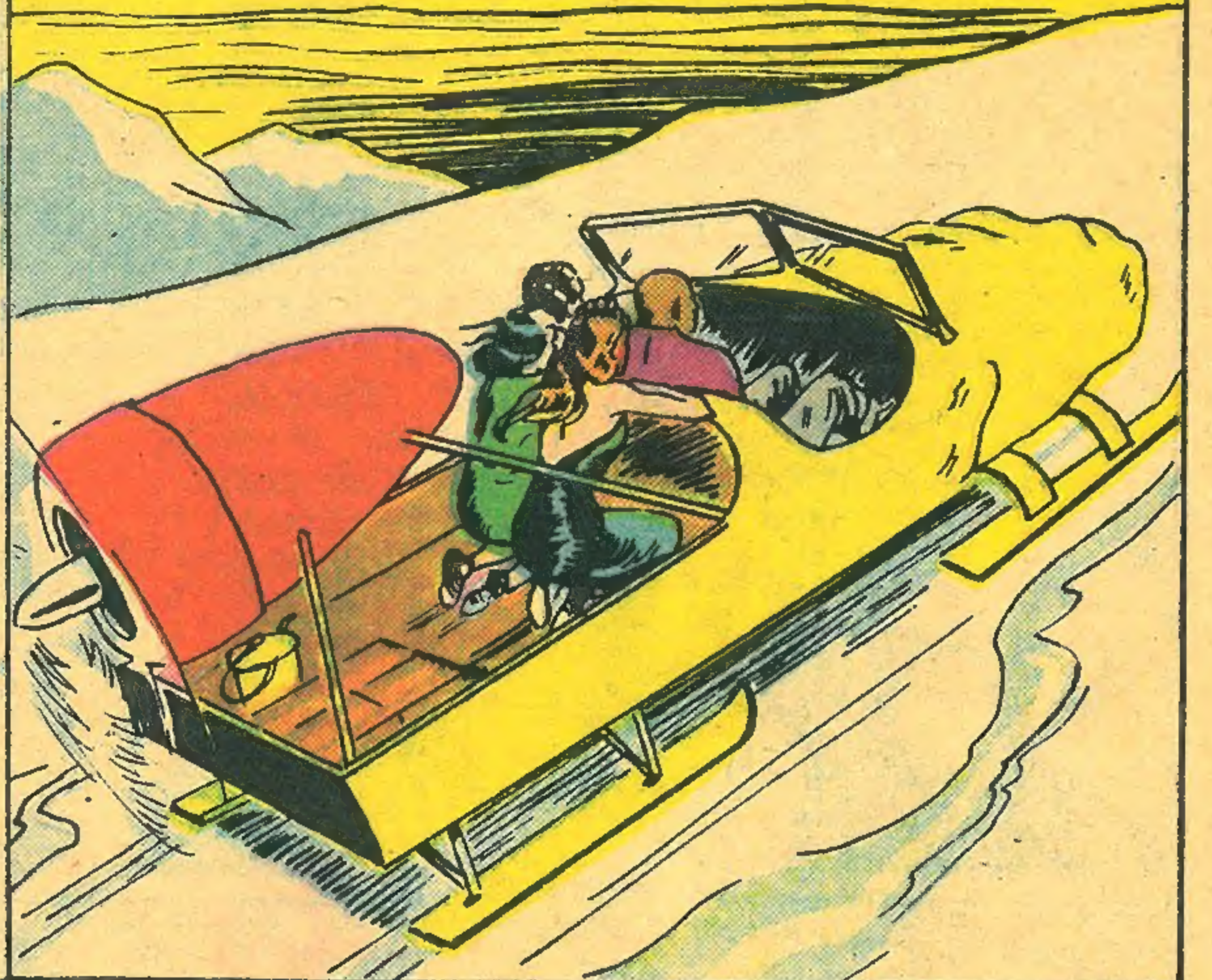
29



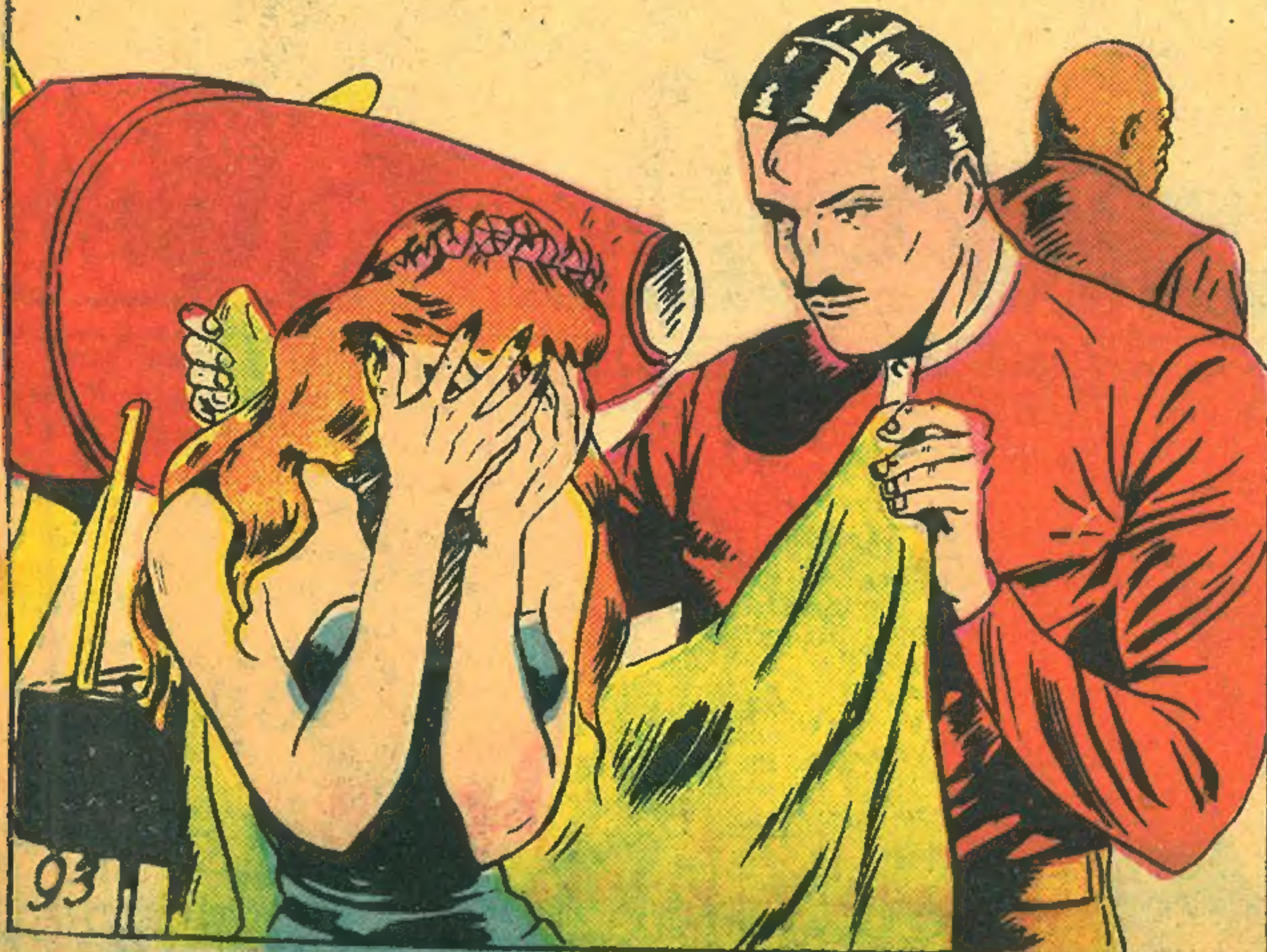
ANSIZIN YERİ, GÖĞÜ İNLETEN BİR UĞULTU DUYULUYOR. MANDRAKE İLE ARKADAŞLARI CANLARINI ZOR KURTARIYORLAR..



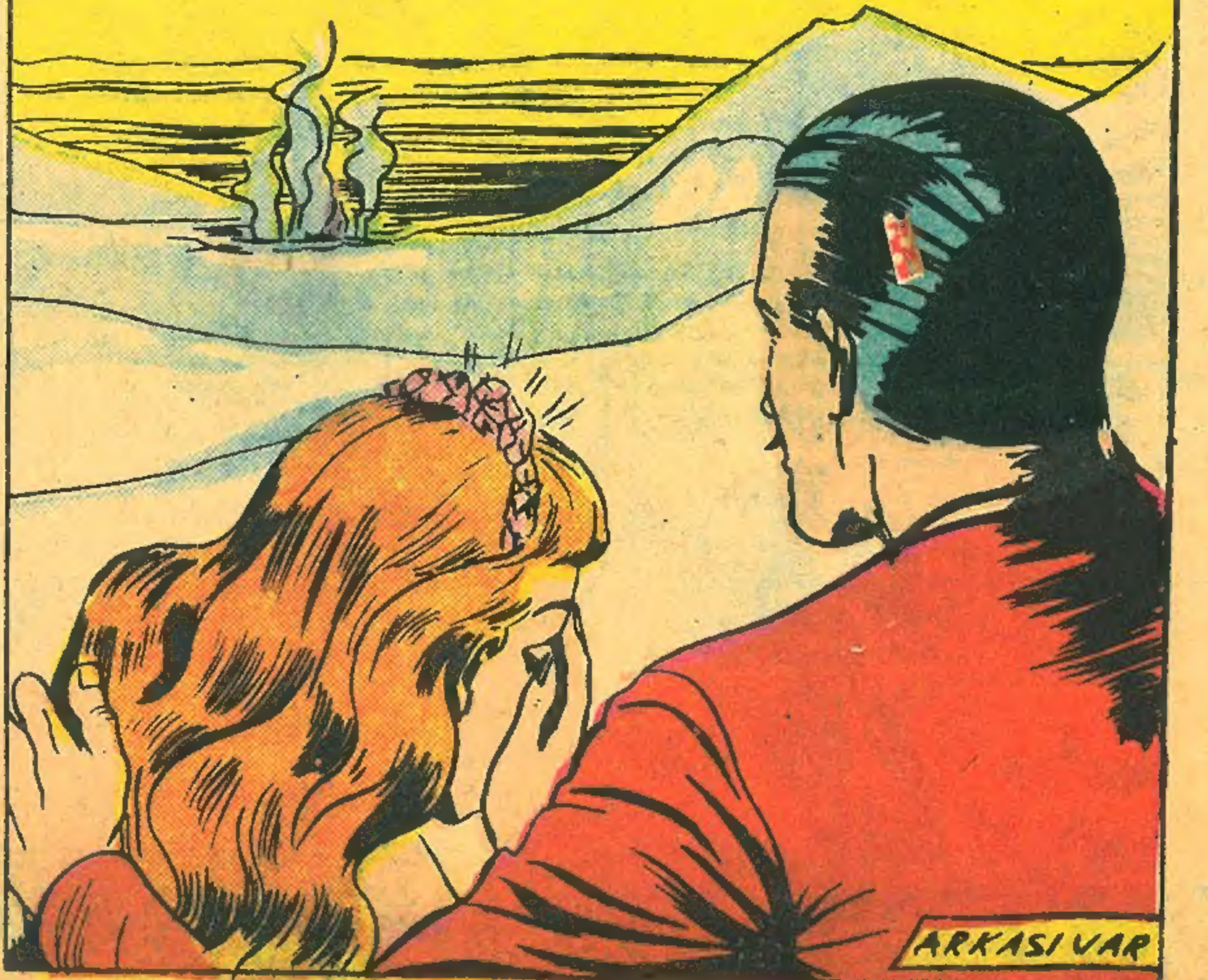
MOTÖRLÜ KIZAĞA KOŞUP, GARİP TROPİKAL BÖLGEYİ, BUZLARDAN AYIRAN YOKUŞU TIRMANIYORLAR.

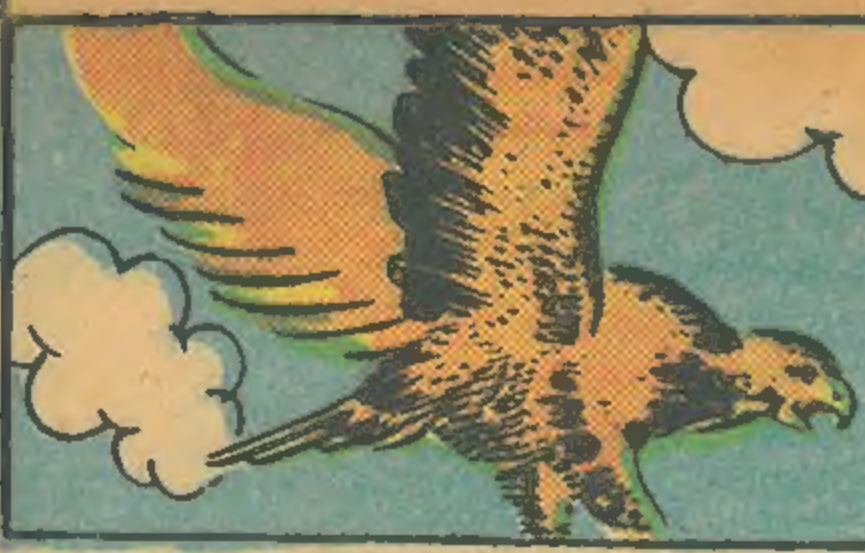


MANDRAKE "NEYSE ATLATTIK," DİYOR. "ÇABUK ÖRTÜN, GENA. BUZLAR ÜLKESİNE GİRDİK." FAKAT GENA "VATANIM, VATANIM!", DİYE İNLEMEKTEDİR...



KUTUPLARIN HİÇ KALKMIYAN BUZ VE KARLARI BİR YORGAN GİBİ MÜCEVHERLİ ŞEHİRİ KAPLAMAKTADIR...





GÖK SÜVARİ



ORORA GİTMEK İÇİN DÖNDÜ. FAKAT DON-
AFFEDERSİNİZ HİZ. DU KALDI.
UB!.. METÇİYİ GÖREMEDİM. ZİYARETİMİ
BİLDİREMEDİM.



UBALDO BAYAN AZTİRİDİN
SÖZLERİNİ DUYMUŞTU. ACI
ACI GÜLÜMSEDİ VE BİR KÜM
LESİNİ DÜŞÜNDÜ.

BUNUN BÖYLE DEVAMINA
İMKÂN YOK.



BAYAN AZTİRİD BOZULMOLDU
SELÂM VERDİ. ODADAN ÇIKTI.

YÜZÜ ÇOK ÜZGÜN.. HAKİKA-
TEN MARGRİTİ GÖRDÜ MÜ
ACABA? BÖYLE OLMAZ.. BU
NU KENDİSİNE SÖY-
LEMELİYİM..



NİHAYET KADINLIĞI GALEBE ÇALDI VE SÖZE
NE SÖYLİYECEĞİNİ BİLİ.. BAŞLADI.
YORUM.. ASIL SEN BENİ DİNLE..
BENİ DİNLE BUGÜN GENERAL HANSEBERG
UBALDO.. TELEFON ETTİ.

BENİ YİNE AS-
KERE ÇAĞI
RIYOR
LAR



NE DEMEK İS-
TİYORSUN UB.?

HÜKÜMET
KUTUPTA BİR
ÜS TEBİSİNE
KARAR VER-
MİŞ.. BİR KE-
ŞİF HEYETİ
GİDECEKMİŞ..
BEN DE TAYYA-
RECİ OLARAK
GİDECEK
MİŞİM.



UB!.. ÇOK KALACAK
MISIN ORADA?

ALTI AY..



ALTI AY! BİR ÖMÜR KADAR
UZUN ZAMAN.. BEN BU AY-
RILIĞA NASIL TAHHAM.
MÜL EDERİM?
YENİDEN O TEHLİ-
KELİ BÖLGELERDE
UÇMAK.. İSTEMEM
UBALDO.. KENDİ-
Nİ BU VAZİ-
FEDEN
AFFETTİR

BUNA İMKÂN YOK ŞEKE-
RİM.. EMİR EMİRDİR..
HEM SONRA BEN GÖK
SÜVARİ DEĞİL Mİ-
YİM?



YİRMİ
GÜN
SONRA
KUTPA
GİDECEK
HEYET
HAZIRLAN-
DI.
MEYDA-
NA ON
ALTI
UÇAK
SIRALAN-
MIŞTI.
ORDA
NİŞANLI
SINI
TEŞVİE
GİTTİ

CESUR OL..
HEM BU EBEDİ
BİR AYRILIK DE-
ĞİL Kİ..

FAKAT BU ALTI AY BENİM
İÇİN EBEDİYET KADAR
UZUN OLACAK.. BEN SENSİZ
NASIL YAŞARIM BURADA?
ÜZÜNTÜDEN ÖLÜRÜM..

PERVANELER DÖNMEĞE BAŞLADI
UBALDO NİŞANLISIYLA VEDALAŞTI.

CANIM SEVGİLİM..
GEL SENİ BİR KERE
DAHA ÖPEYİM.

23/2

UPUZUN SÜREN BİR ÖPÜŞME..
HAZIR BULUNAN GENERAL HANSENBERG
HAYRETLE BAKTI..

BAK HELE.. NİŞANLISINI
MEĞER NE ÇOK SEVİ-
YORMUŞ.. ONU HİÇ TE
BÖYLE ZANNETMEZDİM.

AMAN UB! ÇOK
İHTİYATLI OL..
TEHLİKELİ UÇUŞ-
LARI KABUL
ETME.. SONRA
BANA HERGÜN
MEKTUP YAZ
E Mİ?

SENİ BİR DAKİKA
BİLE UNUTMIYA.
CAĞIM CANIMI..
SÖZ VERİYD-
RUM..

ALLAHA İSMARLA-
DIK ORDAM..

GÜLE GÜLE
CANIM.. ALLAH
SENİ KAZA-
DAN KORU-
SUN

Bedri

ARKASI VAR

25/2



Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 4



Kızarmıştım. Molla bey ilâve etti:

— Hem o şekilde ki bu parayı ancak anneniz alabilir. Ve o almazsa size miras olarak intikal eder. Banka muamelâtına vâkıfsınız. İstedığınız bankanın adını veriniz. Size neticeyi anneniz yazacaktır.

— Şimdi bana oğlunuzun nerede olduğunu söyleyiniz.

— Oğlum buradadır Emel Hanım. Bu binada. Başka bir dairede kapatılmıştır.

— Bunun sebebi ne?

— Bana karşı âsidir. Kendisine cebretmek zorundayım.

— Öyleyse oğlunuz böyle bir evlenmeye de razı olmayacak.

— Burasını sizin maharetinize bırakacağım Emel Hanım. İşin en müşkül ciheti budur.

— Bana bir erkeğe yaltaklanmağı ve onu iğfal etmeği teklif ediyorsunuz.

— Siz kendisini görünüz. O da sizi görsün. Siz istikbaliniz için çalışacaksınız. Ona gelince o da eski karısına kavuşmak için en fazla bir yıl sürecek bir evlenme yapmağa razı olacaktır.

— Bana pek ağır bir vazife tahmil ediyorsunuz Beyefendi. Bunu kabul edemeyeceğim. Karşımda sakat, biçare, içler acısı, hattâ hastalıklı bir insan olsaydı tahammül ederdim. Fakat kendisinden zorla ayırılan karısının hasretini çeken, hürriyeti elinden alınmış bir insanla anlaşmağa çalışmak benim için imkânsızdır.

— Emel hanım, itiraz etmeyiniz kızım.

— Bana bu işi yaptıramıyacaksınız beyefendi.

— Çok yazık yavrum. Size cebretmek, size eza etmek istemiyordum. Hakikaten iyi niyet sahibi, bana gelin olmağa lâyık bir kızdınız. Sizin ıstırabınızı gördükçe yüreğim parçalanacak. Fakat mecburum.

Ağlamağa başlamıştım. Mollabey:

— Ayaklarını öpeyim kızım, bana yardım et, dedi.

— Yapamam efendim, dedim.

— Beni mecbur etmeyin Emel hanım.

— Benim böyle bir şeye asla rızam olmayacaktır, dedim. İnsanlığınıza sığınırım. Beni aldatarak buraya getirdiniz. Şimdi de ezaya ve cefaya başlatabilirsiniz. Sizden on para bile istemem.

Mollabey ıstırap içinde, solgun bir yüzle çıktı.

Bu konuşmadan sonra buradaki hayatın büsbütün tadı kaçmıştı. Bilhassa gece karanlığında balkona çıkıyor, orada bir iskemleye oturarak etrafı seyrediyor, kafesiyle bahçeye asılmış bir kanarya gibi temiz hava ve hürriyet kokusu alıyordum.

Balkon pek acaip bir yerdi. Korkuluğuna sonradan demir çubuklarla kaynak yapılmış ve üstü de kapatılmıştı. Oradan bir insanın kendisini atması mümkün olamazdı.

Mollabey galiba bir intiharı önlemek için böyle bir tedbir almıştı.

Bir akşam karanlığında yine balkondaki şezlongta otuyordum. Bir vızıltı duydum. Önümdeki demir parmaklığa bir şey çarptı ve istikametini kaybeden bir cisim balkonun kapısına saplandı.

Aklıma ilk gelen Mollabeyin bahsettiği kasit olmuştu. Büyük bir korku ile kendimi içeriye atmak için davrandığım sırada ikinci bir vızıltı oldu. Rüzgâr ıslığına benzeyen bu sesi ikinci bir çarpma takip etti.

Bu atılanların birer taş olduğunu zannetmiştim. Fakat ertesi sabah pek erken bir saatte ihtiyatla balkona çıktığım zaman bir bıçağın balkon kapısına saplı olduğunu, diğer bir bıçağın da oturduğum şezlongun bezini delip binanın çimento cephesine bir santim kadar işledikten sonra balkonun zeminine düşmüş olduğunu gördüm.

Sağa ve sola bakındım. Binanın bu cephesinde, on metre kadar ileride bir balkon daha vardı.

Kapıya saplanan bıçağı yerinden çıkarttım. Ucuna bir mendil sararak koynuma sakladım ve balkonun kapısını kilitleyip anahtarı aldıktan sonra zile bastım

başkalarının beni öldürmesi ihtimaline karşı bir şey düşünmemişsiniz. Bu bıçak benim göğsümü delip geçebilirdi.

Mollabeyin elleri titriyor, dişleri gıcırdıyordu. Bana kısa kısa hâdisenin saat kaçta olduğunu ve bıçağın hangi istikametten geldiğini tahmin ettiğimi sordu.

Bıçağın ancak karşıda, binanın boyunca yükselen camlardan atılabileceğini, nitekim bıçağın parmaklığa da çarpmış olduğunu söyledim.

Karşıdaki çam ağaçları beş metre kadar yakındı. Mollabey:

— Ben bunu düşünmemiştim diye söylendi.

Bana balkona çıkmamaklığımı rica ettikten sonra bıçağı cebine sokarak gitti.

O gün, akşama kadar binanın o kısmında birtakım adamlar dolaştı. Balkonun karşısındaki camlara çıktılar. Ağacın kabuklarını bile tetkik ettiler.



İkinci bir bıçak, şezlongu delerek duvara saplandı.

Ben ilk defa olarak zil çalıyordum. Güllü nefes nefese girdi.

— Mollabeye haber veriniz, şimdi gelsin, dedim.

Sabahın saat yedisidi. Mollabey telaşa geldi. Beni yüzü sararmış ve epeyce asabi gördü.

Güllüyü dışarıya çıkarttıktan sonra meseleyi kendisine anlattım. Okadar kızardı öyle sarsıldı ki bayılacak sandım.

Dişlerini gıcırdatarak balkona çıktı:

— Benim kendimi öldürmeme imkân vermemek için lâzım gelen tertibatı almışsınız dedim. Fakat

— 5 —

Bu hâdiseden iki gün sonra bana daha emin bir yere nakledileceğimi Güllü söyledi ve öğle yemeğinden sonra Mollabey geldi. Onunla birlikte bir kat daha yukarıya çıktık. Mollabey birtakım kapıları anahtarla açıyor ve içeriye girdiğimiz zaman kapatıyordu. Nihayet bir kapıdan daha girdim. Onların da girmesini bekledim. Fakat kapı çekildi. Önce topuzun döndüğünü, sonra kilidin anahtar içinde çevrildiğini gördüm.

Beni içeriye sokmuş ve kapıyı

üstümden kilitlemişlerdi. Şaşkın, mephut kalmıştım. Bulduğum yer bir antreydi. Buraya bir oda ve bir koridor kapısı açılıyordu.

Koridorun boyunca ilerledim. Yatağı bozulmuş, üstüne pijamalar atılmış bir yatak odası gördüm.

Bu odanın karşısına isabet eden odanın kapısı aralıktı. Burası da bir yatak odasıydı. Henüz kullanılmamış olduğunu gördüm.

Koridorun nihayetinde bir kapı vardı. Oraya kadar ilerledim fakat eşikte birdenbire durdum.

Orada bir erkek vardı. Bir koltuğa oturmuş, ayaklarını başka bir koltuğa koymuş bulunan bu erkek elindeki kitabı yere düşürmüş, hareketsiz duruyordu. Bu yarı uzanmış vaziyetinde yüzünü gördüğüm kırk yaşlarında kadar, zayıf yüzlü, resnksiz bir insandı.

Geriye döndüm. Hemen sonradan gördüğüm yatak odasına girdim. Kapıyı içeriden sürmeliyerek beklemeye başladım.

Bir saat sonra Mollabeyle Güllü yeniden geldiler. Mollabey bana kapıyı açtırdı ve bu dairenin ayrı bir bölümü olduğunu yalnız salonun müşterek olduğunu söyledi. Zayıf yüzlü adam biz geçerken başını bile çevirmedi. Salonun mukabil tarafına geçtik. Banyosu, tuvalet odası, oturma ve yatak odası bulunan ve içeriden sürmeli bir kapı ile salondan ayrılan bölme geçtim. Mollabey:

— Burada daha emniyette bulunacaksınız, dedi. Yalnız Güllü ancak kendisini çağırduğunuz zaman gelecek. Allah rahatlık versin Emel Hanım.

Bir şey söyleyemedim. Ufak tefek bazı eşyaları bırakılmıştı. Yalnız kalınca kapıyı sürmeledim. İster istemez yeni yerime alışmağa çalıştım.

Bu apartman dairesinde bir insanın rahatını temin edecek her türlü vasıtası vardı. Pencerelemi tamamiyle demir parmaklıklarla kapatılmıştı. Bu katta da bir balkon bulunuyordu ve kapının anahtarı üstündeydi.

İhtiyatla balkona çıkıp etrafa baktığım zaman geniş ovaları ve Torosları gördüm. Diğer binaların ancak damları görünüyordu ve çam ağaçları bu kata kadar yükselmeyordu. Değil bıçak, kurşun atmak bile pek güç olacağından bu balkondan istifade edebileceğim anlaşıyordu.

Bana Güllü akşam yemeğini getirdi. Şaşkın ve korkak hareketleriyle yemeğimi yememi bekledi. Bu arada onunla küçük bir konuşma yaptım:

— Burada oturan Mollabeyin oğlu mu?

— Evet Küçük hanımefendiciğim.

— Adı nedir?

— Adnan Beyefendi.

— Onun yemeklerini de sen mi getirirsin?

— Evet Küçük hanımefendiciğim.

— Bu daireye başka gelen olur mu?

— Feyzi Beyin oğlu Selim Beyefendi gelir.

— Fevzi Bey kimdir?

— Mollabeyefendinin büyük kardeşi.

— Demek buraya gelen Selim bey Adnan Beyle kardeş çocuğu olur.

(Arkası var)

DEVAM ET ROZİTA.. SÖYLEDİKLE-
RİN BİR MASAL DEĞİLSE BENİ ÇOK
İLGİLENDİRDİ.. ANNEMLE BABAM BİR

DENİZ KAZASINDA ÖLMÜŞLER
BEN İSE, BENİ KURTARAN İHTİ-
YARIN YANINDA YAŞIYORDUM.

DİNLEYİN ROZİTA.. AYAK SESLE-
Rİ VE KONUŞMALAR DUYMUYOR-
MUSUNUZ? YANINIZDA KILIÇ

VAR DEĞİL Mİ? BELKİ
BENİM EN BÜYÜK DÜŞMA-
NIM PUSU KURMUŞTUR

KİM BU EN BÜYÜK DÜŞMANINIZ?

AMİRAL.. ARTIK BANA İTİMAT
ETMİYOR.. HER NE KADAR BEN
ONUN İÇİN FAYDALI İSEM DE O
BENİ ORTADAN KALDIRMAK İSTİ-
YOR.

30

ADALAR KRALİÇESİ

İKİ GENÇ MABETTEN ÇIKTILAR

GÖZLERİME İNANAMIYORUM..
EVET O.. TA KENDİSİ.. İHTİMAL BU DA PLAN.

ŞİMDİ ONU DA GÖRÜRÜZ..

LARINA DAHİL
OLAN BİR
ŞEYDİR

MAJES.

TE DURUNUZ İZAH
EDEYİM.. ROZİTA
MASUMDUR..

HERŞEYİ ÇOK AÇIK OLARAK
GÖRMEK İSTİYORUM..

O ESNADA BİR SİLÂH SESİ İŞİ-
TİLDİ. JOFRE GİK BİLE DE
MEDEN DEVRİLDİ.

MAJESTE SİZ Mİ
ATEŞ ETTİNİZ?

YANINDA Sİ-
LÂH YOK.

ÖYLEYSE SEN ATEŞ ETTİN
VARGO.. BAK HENÜZ SİLÂHIN.
DAN DUMAN ÇIKIYOR..

DELİMİSİNİZ SİZ?

YA DEMEK SEN HA VARGO? HAYRET
ETTİM DOĞRUSU. DEMEK ATMACA RE
İSE KARŞI BİR ANTİPATİNİZ VARDI.
YAHUT ONU KONUŞTURMAMAK İSTİYOR.
DUNUZ..

MAJESTE YEMİN EDE-
RİM Kİ..

O SIRADA BİR ÇIĞLIK ETRAFI ÇINLA-
TIR. ROZİTA HAYRETLER İÇİNDE AYAĞA
KALKTI.

ATMACA REİS DEĞİLMİŞ.

VALLAHİ O DEĞİL!.. YANINDAKİ
GENÇ ADAM..

ARKASI VAR

93

KOMUTAN

Yazan: M. YAMAN

A skerlikle hiç ilişkisi olmamıştı. Em-sali silâh altına alınırken o hasta-lanmış, tecil sütlüne tecil edildikten sonra çağı da geçmişti.

Fakat onda bir başkomutan azameti vardı. Arkadaş topluluklarında içki sof-rasının, gezmelerde seyahat programının idaresini eline alır, koşar, uğraşır, didi-nir, emirler verir hepsine hizmet ederdi ama onlara maiyet gibi tepeden bakardı.

Uğraşan, didinen o olduktan sonra arkadaşları bu halini hoş karşılar ve yorgunluğu ona yüklemek için :

— Söyle bakalım komutan, bu akşam neredeyiz, derlerdi.

Allah onu komutan kafasıyla yaratmış-tı ama hiç olmazsa bir manga başına geçmeği nasip etmemişti. Arkadaşlarına tahakküm ederek nefisini körletmeğe çalışıyordu. Ne dolandırıcılığı, ne beleşçiliği, ne de başka bir kötülüğü vardı. Bütün suçu komutan kafası taşımak.

İçkinin en hararetili çağında, keyif-ler kıvamını bulduğu zaman mecliste bu-lunanlardan birisi dayanamaz :

— Be adam, otur da iki kadeh te sen iç, derdi.

O zaman kendisine ayrılan yere a-zamette oturur ve seslenirdi :

— Şu kadehi doldur!

— Şu mezeden ver!

— Çatalımı getir!

Arkadaşları da :

— Başüstüne Komutanım!

— Buyur Komutanım!

Derlerdi.



Sonradan bir arkadaş iltihak ederse hemen davranırdı :

— Buraya gel, şöyle otur. İç.

Bir karıcığı vardı. Zavallının çek-medığı kalmazdı. Yatıp kalkmak, yiyip iç-mek, hattâ uyumak kumanda ile. Dışarı-da yapamadıklarını evinde tatbik edi-yordu. Bu yüzden kendisini hafakanlar boğan karısı birgün kendi çamaşırlarını bir bohea yapıp soluğu babasının evin-de almış, arkasından da ayrılık istida-sını hukuk yargıçlığına dayamıştı.

Kadri o zaman da şu emri vermek-ten çekinmedi :

— Boşan!

Dairede arkadaşlarına tahakküme kalkması, müdüre bile :

— İmzala!

Komutasını vermesi yüzünden terfi edemedi. Eşegin kuyruğu gibi ne uzadı, ne kısalı. Ellisinden sonra bekâr ha-yatı sürmeğe ve tamamiyle bokeslik için-de yaşamağa başladı.

Bu huyu yüzünden ona acıyorlardı. Kalbini kırmak istemiyorlardı. Arkadaşlar arasında Kadri Kordag adı unutulmuş-tu. Müdüri bile kendisine Komutan di-ye seslenir, bordrolara bile yanlışlıkla Komutan adı yazılırdı.

Kalabalık bir ailesi, hattâ Allah se-lâmet versin yetmişbeşlik bir babası var-mış. Hep bu kumandanlık yüzünden da-rılmışlardı. Fakat bunları o bir kurmay-lık sırrı olarak saklar, hususiyetlerinden kimseye bahsetmezdi.

En basit bir mektubu yazarken, da-irede bir deftere iki satır kaydederken, bir evrakı tetkik ederken başucuna diki-len arkadaşlarından saklar, dosyayı ka-patır veya yazının üstüne elini koyarak öyle konuşurdu. Mubareğin bütün işi as-keri sırdı sanki.

Birgün, bir akşam, daireden çıkan ar-daşları ucuz bir meyhanede toplandı-lar. Kendisi bermutad idareye el koy-muş, çıkışmağa, meyhaneciye kumanda etmeğe başlamıştı. O akşamki toplantı-dan maksat kendisine son bir nasihat vermektir.

İlk ağza hayli içen üç arkadaş ni-hayet düşünce taşına adını hafızalarında bulup ortaya çıkardıktan sonra, içlerin-den birisi seslendi :

— Kadri, gel, otur. Seninle ciddi konuşalım artık.

Otakiler sarhoş, o aydın. Daha ilk

kadehi yeni içiyordu. Oturduğu yerden kadehi doldurmasını, şişenin emniyetli yere konulmasını emrediyordu. En eski arkadaşı Rasim hakikaten samimi bir sesle :

— Birader bırak bu kafayı, dedi. Bu kumanda illeti yüzünden koskoca a-ilenden, emektar karından oldun. Terfi edemedin. Eşegin kuyruğu gibi kaldın. Kumanda edeceğim diye uşaklık ediyor-sun. Seninle alay etmiyen kalmıyor. İs-tifa et şu komutanlıktan.

Ötekiler de bir ağızdan veristirdiler. Yavaş yavaş kızdı. Darıldı. Gitmeğe kalktı. Varını yoğunu ortaya atarak o akşamki masrafı verdi. Fakat kapıda yakaladılar.

Oturursun, oturmazsın derken iş kavgaya, oradan da döğüşe döndü. Hep-sinden daha ayık olduğu için bir iskem-leye yapışarak bir ikisini yere serdi. Bu anda iki jandarma ile iki polis ve bir komiser kavgaya yetiştiler.



Bedbaht komutan yarı sarhoşluktan, yarı berelendikleri için yere serilen ar-kadaşlarına baktı. Sonra gözlerini jan-darmalara çevirdi. ve boğazından kısı-k bir emir çıktı :

— Jandarma, gel buraya. Çıkart ke-lepçeyi.

Ve zavallı, iki bileğini birbirine ka-patarak kelepçeye doğru uzattı.

MONTE KRISTO'NUN ESRARİ

KOLARNO BİRDENBİRE GİZ-LENDİ.



DOSTLARIM.. BİZE BİR ZİYA-FET MASASI HAZIRLAMISLAR.



ZİYAFET. LOKANTANIN BAH-GEŞİNDE VERİLECEKTİ.



BUYURUNUZ DOST-LARIM.



PEKİ NE OLUYOR? ŞUNU ANLIYALIM.



BIRAKIN GEÇELİM. TEVKİF MÜ-ZEKKİREMİZ VAR.



BEY EVDE YOK DEDİM. OLAMAZ.. GİREMEZSİNİZ.



İMİKANI YOK.. HAH... BEY GELİYOR..



KOLARNO ADI ALTINDA GİZLENEN REMİ KOLAR'I TEVKİF'E GELDİK KOLARNO MU? DAMA. DİN...!



MAALESEF GÜNEYİSİZ DE. VANI ZORUNDAYIZ.



NEREYE GİTTİ?



BELKİ BİR ŞEY UNUTMUSTUR. ONU ALMAGA GİTMEİSTİR.



Mr. Nort'un bundan haberi olmadı. Ama yolda sık sık ortadan kayboluyorum diye şikâyet edışı hâlâ hatırlıdır.

Mr. Nort yarı şaka bir azarlı lâfa karıştı:

— «Benim de öyle! Bana ne diye haber vermezsin a kızım? Ben sana yardım ederdim.

Vilâ gülerek başını salladı:

— «Sonra da her şeyi kendi elinize alırdınız, değil mi? Bu adam benim payımdı, Mr. Nort. Onu biz zat benim mahvetmem lâzımdı. İntikam baldan tatlıdır. Ben onun lezzetine kanmak istiyordum.»

«Berî taraftan Limasito'da iki kişi hâlâ efsanevi gölü aramakla meşguldüler. Bunlardan biri bahsettiğimiz adamdı. Tia Juana'nın ancak kısmen yaktığı haritayı rakibinin elinden zorla aldı ve gidip gölü buldu. Gölün arazisini satın almak için Viktorya şehrindeki noterliğe müracaat edince göl arazisini Juana Reyes'in satın almış olduğunu öğrendi. Tia Juana'nın ne kadar yakın dostu olduğunu biliyordu. Onun için alış veriş parasını kimin verdiğini tahmin etmek güç olmadı. Benim ileride kendisine tehlikeli bir mâni teşkil edeceğini biliyordu. Onun için beni ortadan kaldırmak çarelerini aradı ve bu maksatla Amerikanın batı bölgelerinde bir yolculuk yaptı. Bu yolculuğun tafsilatını size biraz sonra Mr. Tod anlatacak.

«Bu adam Batıdaki yolculuğundan nihayet döndüğü zaman benimle epeyi uğraştı. Bana Tia Juana'nın yerini söyletmek için elinden geleni yaptı. Peşime casus takacak kadar ileriye gitti. Zavallı ihtiyar onun elinden tam zamanında kurtardım. Bunun üzerine adam beni iltifatlarla elde etmeğe kalkıştı. O da işe yaramayınca müphem tehditler savurmağa başladı.

«Derken bir gün Tia Juana ortadan kayboldu. Ben evvelâ onu bahsettiğim adamın kaçırmış olduğunu zannettim. Fakat sokağa çıkınca bu adamla karşılaştım. O da beni ihtiyar kaçırmağa itham etti. Tia Juana'yı üç gün içinde bulup kendisine vermemi emretti. Yoksa mevkiimi, ismini ve paramı kaybedip oturduğum evden kovulacağımı söyledi. İşte bu adam Star Viley'dir! Tehditlerini ne şekilde tatbik ettiğini hepiniz biliyorsunuz.»

Viley ansızın, çulğun gibi pencereye doğru atıldı. Fakat kızın yaptığı mânidar bir işaret üzerine olduğu yerde taş kesilmiş gibi kala kaldı. Polisler etrafını sarmışlardı. Ama o sadece kızın elini soktuğu cebindeki çıkıntıyı görüyordu.

Odada kâbarın kargaşalık, ansızın, Star Viley'le birlikte duruvermişti. Ortalığı saran nefessiz sükûtu Vilâ'nın berrak sesi çınlatı.

— «Sakin ol, Star Viley. Bir tek adım atarsan seni beyninden vururum!» Sonra odadakilere döndü. «Siz ancak bu herifin bana ettiklerini biliyorsunuz. Sizlere ne ettiklerini de anlatacağım.

«Star Viley'in ortaya attığı evrak meselesinden sonra Halsted hanesini terkettim. Sonra âdeta bir mucize yardımıyla de Tia Juana'yı buldum.

(Arkası var)

BİR AY KADAR SONRA
HİNTLİ BİR TAYFA HEL-
SEN'İN BAŞINA GE-
LENLERİ VE İNGİLİZLE-
RİN ELİNDE ESİR OLDU-
ĞUNU ANLATTI.

ADANIN GÖZ KULE-
SİNDE İKİ ER NÖBET
BEKLİYORDU. HALBUKİ
KAPTAN VİLLER.....

NÖBETÇİLER SESSİZCE KAYA-
LARA TIRMANAN DÖRT KİŞİYİ
GÖRMÜYÖRLERDİ. HESEN VE.....

KORSANLAR
KRALI

No: 63

KORMORAN HESEN'İ
KURTARMAK İÇİN BİRŞEY
YAPAMAZ MİSİN?

ADANIN KUY-
TU BİR KÖŞE-
SİNDE BİR
YELKENLİ HARE-
KETE HAZIR
BEKLİYORDU.

BU SIRADA PÖTİFOK
ARKADAŞLARINA İNGİLİZ HA-
PİSHANELERİNİN DEHŞETİNİ
ANLATIYORDU.

KAPTAN VİLLER
KAÇTI.

MÜEO
KAPIN İTTİ
VE YILDIRIM
GİBİ İÇERİ
GİRDİ.
BELLİKİ
ÇOK HEYE
KALDI.

ARKASI VAR



Kalb Kalbe Karşıdır!

9

GECELEYİN
CORG BİR
MÜZİK NAĞ-
ME SİLE UYA-
NIR..

Hay Allah cezasını versin. Bu
ses nereden geliyor?
Sanki yastığımın altından da bir
radyo varmış gibi!

YASTIĞI KALDIRIN CA KÜÇÜK BİR RADYO BULUR.

Vay anasına bu nasıl şey?
Bunu kim buraya koymuş?



FAKAT TAM BUSIRADA KAPI AÇILIR.

Bu gün yapılabilecek bir şeyi ne
diye yarına bırakmalı? Yoksa
Pijamalı bir kadından korkuyor-
musunuz?

Ne münasebet? yüzlerce-
sini gördüm! Ama uykum
var da ondan.

BUSORDUĞU SUALE
CEVAPMIŞ GİBİ BİL-
LÜR BİR KAHKAHA
CEVAP İŞTİR.

Yaptığım şaka
Hoşunuza gitti-
mi bay Corc?
Şimdi gelip ma-
kinamı alacağım.

Yine mi siz? Allah aşkına
rahatsız olmayın. Yarın ben
size getiririm.



CORGUN BUSÖZLERİN-
DEN GURURU KIRILAN
VIOLET KAPİYİ ÇEKER
VE DIŞARDA KAPININ
ÖNÜNDE DURUP SÖY-
LENMEĞE BAŞLAR.

Ne bayağı herif..
Ama seviyorum-
da. Fakat ben
arzumda muaa-
ffak olacağım.

Zavallı Violet! Fena yaptım?
Başka türlü hareket etmeme
de imkân yoktu! Ben Florayı
Seviyorum!.. Ne diye Fotoğ-
rafını arıyorum halâ?!

